

16.1.6 Vieze klussen klaren

Soms loop je wel eens tegen onsmakelijke, stinkende karwijen aan. Zo smerig dat ze zelfs gevaarlijk kunnen zijn. Ik denk daarbij aan het opruimen of herbruikbaar maken van vieze spullen: kadavers, beerputvondsten, verfemmers...

Grote emmers en vaten (met deksel) zijn altijd handig om spullen en dierenvoer in op te bergen. Als ze grondig zijn schoongemaakt. Als je ze koopt krijg je stevast te horen dat er olijven hebben ingezet. En een etiket zit er dan niet meer op.

Het ergste vuil schraap je natuurlijk eerst weg. Ook een makkelijke manier om vuil weg te krijgen is de hogedrukspuit. Met het risico dat het dan alle kanten uitvliegt. Kijk dus uit waar je dat doet. En draag aangepaste, beschermende kleding.

Zet je werkstuk in een grote kuip met zeepsop. En laat het daar een paar dagen weken. Een beerput kan dan onsmakelijk zijn, vroeger werd koperwerk (vb. een luster) er een weekje in gehangen zodat de ammoniak zijn werk kon doen. En na het inweken volgt het schrobben en schuren. Oude tandenborstels kunnen hierbij handig zijn.

Figuur 126

Beschermende kledij

Voor vieze karwijen draag ik dunne gummihandschoen. Chirurgische, of wegwerp exemplaren uit de voedingsindustrie. Die zijn overigens perfect (enkele keren) herbruikbaar. (Binnenste buiten trekken bij het uitdoen. Opblazen zodat ze nergens klevan. En laten drogen.) Om ze niet te scheuren of stuk te stoten doe ik er nog andere overheen. Denk ook aan overall, veiligheidsbril, mondmasker, laarzen. Leg alles vooraf klaar (zodat je zeker niet met vuile kleding nog terug naar binnen moet.) Oude vodden, schuursponsen, (mastiek)mes, zeep, tuinslang of emmers water..

En plan de klus op een moment dat je aansluitend meteen lekker kan gaan douchen.

Verfemmers laat ik eerst uitdrogen. Daarna is de harde verf meestal makkelijk in stroken, soms zelfs in één geheel, uit de pot te trekken. Deze resten gaan bij het chemisch afval.

Ik kreeg een tijd geleden de vraag hoe ik mijn **verfborstels uitwas** , en wat ik met de vloeistof deed. Of met de wegwerpborstels.

Wegwerpborstels kan je natuurlijk ook uitwassen en opnieuw gebruiken. Als ik verf koop, is dat liefst op waterbasis. Die is tegenwoordig even goed als synthetische verf.

Voor het uitwassen gebruik ik 2 (tot 3) bokaaltjes met oplosmiddel (water, of white spirit) en een schroefdeksel. Eéntje voor de voorwas, en 1 of 2 voor een volgende wasbeurt.

Daartussen klop en wrijf ik de gespoelde borstel telkens proper en droog tegen de wat ruwe binnenkant van de houten deur van mijn atelier. Die heeft al alle mogelijke kleuren.

Het vuil in de bokaaltjes bezinkt, en zet zich in een laag vast op de bodem. De vloeistof kan dus weer vele malen opnieuw gebruikt worden. Als beker 1 na jaren echt te vuil wordt, wordt bokaal 2 de eerste spoelpot, en komt er voor de laatste wasbeurt een nieuwe bij. De oude beker zet ik geopend in de zon, tot alle vloeistof verdampt is. En dan gaat ie ook mee met het chemisch afval. (De harde laagjes verf krimpen bij het drogen, en kunnen vaak gewoon uit de pot geschud worden.)